

Ezékiel 38-39

I. Rész

Bevezető: Miért nem fogja Oroszország megtámadni Amerikát?

Az Ezékiel 38-39-ben olvasható próféciaik magyarázataival foglalkozó sorozatunk első részeként a World Wide Church of God által 1980-ban kiadott „*Why Russia Will not Attack Amerika?*” című írást választottuk, mivel jól felépített, tömör, és könnyen követhető. A tanulmány eredeti szerzője Herbert W. Armstrong (1892-1996), aki a hidegháború tetőfokán írta meg abból a célból, hogy rámutasson: az akkori várakozások ellenére a Biblia nem jövendölt meg egy főbb háborút Oroszország és az izraelita nemzetek között Krisztus eljövetele előtt! A leginkább csak „*az első Góg Magóg háború*”-ként ismert próféciaának számos spekulatív értelmezése terjeng a keresztény világban. Olvasóink között is bizonyára szép számmal vannak még olyanok, akik emlékeznek azon 1980-as években hirdetett próféciai értelmezésekre miszerint a III. Világháború az akkori két nagyhatalom [az USA és a Szovjetunió] között fog kitörni Izrael állama miatt. Ez a kép időközben némileg módosult, ám az alapértelmezés továbbra is ugyanaz: Oroszország a keleti szövetségesei élén le fogja rohanni Izraelt a nagyon közeli jövőben. A legnagyobb zűrzavar ennek a háborúnak az időzítése körül van, ugyanis ezt az eseményt sokan az anti Krisztus megjelenése előttre teszik. Itt az ideje, hogy megértsük végre, mit is mondanak valójában az erre hivatkozásul használt Ezékiel 38 és 39 fejezetek. Az eredeti írást itt némi kiegészítéssel és kisebb megjegyzések hozzáfűzésével adjuk közre. A megjegyzéseket kék színnel jelöljük.

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

Copyright © Herbert W. Armstrong, 1980, Worldwide Church of God

Megjegyzések: Póli Pál

Minden jog fenntartva. A honlapon található kiadványok szabadon másolhatóak és terjeszthetőek, amennyiben a teljes szöveg, változtatás vagy törlés nélkül kerül másolásra illetve terjesztésre. A kiadó nevét, címét és a kiadási jogot fel kell tüntetni. Ár nem számítható fel érte. Kritikai hozzászólásokhoz és elemzésekhez felhasználhatók rövid kivonatok vagy idézetek a kiadási jog megsértése nélkül.

Webcímünk: www.churchofgod.hu

A hidegháború évei

Az ún. Hideg Háború évtizedei óta hol kisebb, hol pedig fokozódóbb mértékben, de folyamatosan fennállt a veszélye annak, hogy kitörhet egy hatalmas háború a Szovjetunió és az Egyesült Államok között. Az adott helyzet miatt számos önjelölt bibliai próféciamagyarázó határozottan azt állítja, ez a háború elkerülhetetlen a Szovjetunió és az Egyesült Államok, Kanada, Anglia és az európai NATO szövetségeik között. Mindezt az *Ezékiel 38-ik* fejezetére alapozva prognosztizálják. Az ilyen tanítók közül többen is pontosan beazonosítják az elveszett törzsektől származó nemzetek utódait, viszont a prófécia időbeli sorrendjét már

pontatlanul értelmezik. Emiatt aztán tévesen azt a következtetést vonják le, hogy a Szovjetunió a jelenlegi lakhelyeiken - mint pl. Észak-Amerika - fogja megtámadni az izraelita nemzeteket. Mások pedig azt tanítják, hogy a Közel-Keletet és így természetesen „Izrael államát” is bármelyik pillanatban lerohanhatja a Szovjetunió, és azzal fog beteljesedni ez a prófécia. Ez utóbbi a messze legelterjedtebb téves magyarázat, amit a névleges kereszténység csaknem egyetemesen a magáévá tett. Csakhogy a Bibliából semmiképpen nem következtethetünk egy ilyen forogatókönyvre. Ezékiel prófécijája valóban megdöbbentő eseményeket jövendöl meg, amelyeket az alábbiakban alaposan végigvezetünk. Ne feledjük azt, hogy a nyilvánvaló éles ellentétek ellenére mindkét nagyhatalom rendkívül óvatos. Az orosz nép hosszútávú, az angolszászok pedig eddig minden igazán nagy krízis alkalmával kimérten és higgadt módon, a híres angolos hidegvérrel reagáltak.

Megjegyzés: Az angolszászok izraelita identitását nem csak a COG ismeri fel, mellette az USA-ban számos független (nem felekezeti) protestáns gyülekezet vallja és tanítja. Néhány ilyen gyülekezet tanítása szerint kellett volna megtörténnie az USA Szovjetunió általi lerohanásának. Az nyilvánvalóan beigazolódott, hogy a Hideg Háború valóban nem vezetett az Ezékiel 38-39 sokak által vélt beteljesedéséhez. Noha időközben újra kieleződött a helyzet az USA és Oroszország között (lásd pl. Szíria és Ukrajna), ennek ellenére továbbra is tartsuk magunkat a próféciai alapálláshoz: Ez a háború kronológiailag majd csak Izrael népeinek a nagy nyomorúság alatt elszenvedett romlása, majd helyreállítása után fog megtörténni.

A prófécia időrendje és tárgya: a jövőben történik, és Izrael házához szól

Ezékiel próféta teljes könyvének üzenete a mai napra, korunkra, az utolsó időkre szól és elsősorban Izrael házáat, különösképpen József utódaitm, vagyis az Egyesült Államokat és a Brit Nemzetközösség tagállamait érinti! Először is, ha meg szeretnénk érteni azt, hogy hol, mi és mikor történik a 38-ik fejezetben, ahhoz legcélszerűbb Ezékiel első fejezetével kezdeni, és onnan

végig menni az eseményeken. Ez nélkülözhetetlen, mert *Ezékiel könyvének* mondanivalói határozott időrendi sorrendben követik egymást. Itt térjünk ki röviden a főbb pontokra:

Az első sorok rámutatnak, hogy Ezékiel a Kebár folyó mellé Júdából elhurcolt zsidó foglyok közé tartozott (*Ez.1:1*), Júda babiloni fogságának idején. A próféciai kijelentéseket Júda királyának, Joachin száműzetésének ötödik esztendejében kapta meg (*Ez.1:2*). A kijelentések próféciaik voltak, amelyek a messze jövő eseményeit mutatták be. **Itt fontos megjegyezni azt, hogy Ezékiel e próféciai kijelentést Júda fogságba menetele után kapta meg, azaz valami százharminc évvel Izrael házának – az elveszetté nyilvánított tíz törzsnek – az asszírok fogságába kerülése után!** Izrael (az északi tíz törzs) tehát ekkor már nem lakott saját földjén, ahová azóta sem tért vissza soha. Ezt végig emlékezetben kell tartanunk. Ez idő tájt az „elveszett” izraelita törzsek legelső elemeiként vagy előhullámaiként Európába érkező kelták már elérték a Brit szigeteket. Miért fontos ez?

Azért, mert Ezékiel prófétai küldetése elsősorban **Izrael házához szólt**, amit véletlenül sem keverhetünk össze a mai, Izrael nevet viselő kis zsidó állammal (amelynek lakóit részben Júda házának fiai, a zsidók teszik ki). Amikor később Ezékiel Izrael házának fogságba meneteléről prófétál, látni fogjuk, hogy az a messzi jövőre szól, hiszen az ókori Izrael házának fogsága ekkor már körülbelül százharminc éve megtörtént! Tehát Ezékiel Izrael házához prófétál (*Ez. 2:2-7; 3:1; 4:7*), figyelmeztetése a messzi jövőre, illetve korunkra szól. A 3.-ik fejezet 17-es versében olvashatjuk a gyakran emlegetett, Izrael háza fölé rendelt „*őrálló üzenetet*”:

Ezékiel 3:17 Ember fia, **őrállóul rendellek Izrael házához**; ha hallod a szót az én számból, hirdesd azt **nekik** az én nevemben.

Az üzenet tehát Izrael teljes házához szól, nem csupán Júdához, a zsidókhöz. Miután a próféta megkapta és „megette a tekercset” – azaz megkapta a prófétai üzenetet –, azzal Izrael fiához kellett mennie és hozzájuk szólani (*Ez. 3:1*), nem pedig Júdához, akikkel egyébként Ezékiel ekkor éppen **együtt** élt a fogságban. A *3:4* vers ezt mondja:

Ezékiel 3:4 ... Ember fia, **menj Izrael házához** és intézd **hozzájuk** az én ígéimet.

Amint azt már a *Plain Truth* magazin olvasóinak gyakran elmagyaráztuk, az Izrael nemzetét kitevő tizenkét törzs Salamon uralmát követően két külön országra szakadt. Az egyesült királyság kettészakadása utáni időktől kezdve a Biblia az északi tíz törzsre **Izrael házaként** utal, a déli királyságra – Júda, Lévi és Benjámin törzseire – pedig **Júda házaként**. Csak ennek az utóbbi országnak a lakói voltak a zsidók, és a mai zsidó nép részben ennek a királyságnak a leszármazottaiból áll. Izrael házának vezető nemzetei – egyben a születési jog testi áldásainak örökösei is (*1Krón. 5:1*) – József két fiának törzsei voltak, Efraim és Manassze törzse. Efraim mai utódai a Brit Nemzetközösség, Manasszéé pedig az USA, pontosabban ezen nemzetek fehér, angolszász lakossága. A születési jog mellett e két józsefi nemzet örökölte az Izrael nevet is (v.ö. *1Móz. 48:5,16,20*). Így Ezékiel prófécijája elsősorban az angolszász nemzetekhez szól, és mivel tartalma a messzi jövőre, a mai időkre utal, ez a figyelmeztetés hozzánk, Izrael mai

leszármazottaihoz lett intézve (részletesebb magyarázatért lásd az **Izrael háza – az elveszett tíz törzs** című írást).

Folytatva a 4. fejezettel: a prófétának egy agyagcserepet kellett elővennie, s arra rá kellett rajzolni Jeruzsálemet, ami éppen ostrom alatt áll (*Ez. 4:1-2*). Ez a kép tehát Jeruzsálemnek, Júda fővárosának majdani ostromát és megszállását ábrázolja, s ez az ostrom majd **„jel lesz Izrael háza számára”** (*Ez. 4:3; v.ö. Dán. 11:41; Luk. 21:21*).

A következő versek Izrael mindkét házának a gonoszságban töltött éveit ábrázolják az „egy nap az egy évnek a megfelelője” törvényszerűség alapján. A következő fejezet pedig Izrael egész házának a büntetéséről szól.

Ezékiel 5:4 És ezekből ismét végy ki, és vedd azokat a tűz közepébe és égesd meg a tűzben; ebből megyen tűz **Izrael egész házára**.

Júda ekkor éppen fogságban volt, Jeruzsálem nagyrészt romokban hevert, így e prófécia semmiképpen nem szólhatott hozzájuk. Ami pedig később, a Krisztus utáni Jeruzsálemben történt, az figyelmeztetés és előképe volt mindannak, ami egész Izrael házával történni fog. Kétharmaduk elpusztul háborúkban és éhínségben, s az ezt túlélő egyharmadnak a maradéka is megpróbáltatik a tűzben. Amióta ezek a prófécia le lettek írva, mindezidáig soha nem teljesedett be Izrael házának tíz elveszett nemzetén. Ez a prófécia tehát a még előttünk álló időkre szól. Annak **„a teljes Izrael házának”** a leszármazottaihoz, amely e próféciai ígék kijelentésekor már százharminc esztendeje fogságba esett és szétszóródott a világban. Ezen törzsek utódai nagyrészt mi vagyunk [angolszászok], így ez hozzánk szól! A prófécia soha nem „teljesedik” be visszafelé. Miből áll a figyelmeztetés?

Ezékiel 5:12-13 **12** Lakóid egyharmada pestisben hal meg körödben, és éhínség által pusztul el, egyharmada kard élén hull el körülötted, egyharmadot meg szétszórok a szél minden irányába, és kardot rántok utánuk. **13** Kitöltöm rajtuk haragom, kitombolom dühöm, és bosszút állok rajtuk. Akkor majd megtudják, hogy én, JHVH szóltam féltékenységemben, amikor majd kitöltöm rajtuk haragom.

A gonoszságba esett nemzet büntetés alá kerül, aminek célja az, hogy Izrael visszatérjen Istenéhez, a rájuk féltékeny JHVH-hoz. A hatodik fejezet lényegében ugyanezeket az eseményeket fejtegeti, amint újból csak „Izrael hegyeihez” (nemzeteihez) szól a figyelmeztetés:

Ezékiel 6:3, 6-7 **3** Ezt mondd: Izrael hegyei, halljátok JHVH-nak, az Istennek a szavát! Ezt üzeni JHVH, az Isten a hegyeknek, a halmoknak, a szakadékoknak és a völgyeknek: **Kardot szabadítok rátok** és lerombolom magaslataitokat. ... **6 Minden lakott helyeteken elpusztítják a városokat**, lerombolják a magaslatokat, úgyhogy oltáraitok romhalmazzá válnak és elpusztulnak, bálványaitok darabokra törnek és megsemmisülnek, oszlopaitok ledőlnek és műveitek semmivé válnak. **7** Akiket közületek dőfés ér, leroskadnak. **Akkor** megtudjátok, hogy én vagyok JHVH.

Isten adja meg, hogy felébredjünk! Mert mindezek a csapások el fogják érni nemzeteinket Jákob nyomorgatásának idején (v.ö. *Jer. 30:7*) és szétszóródott népünknek csak kis maradéka éli majd túl ezeket a csapásokat:

Ezékiel 6:8 De meghagyok **majd** közületek olyanokat, akik megmenekülnek a kard elől a nemzetek között, **amikor szétszórlak** titeket a földön.

Csupán az Istenhez hű maradék éli túl a nagy nyomorúságot (v.ö. *Luk. 21:36*). Továbbra is tartsuk emlékezetben, hogy Izrael háza ekkor már százharminc esztendeje szét volt szórva, amikor ez elhangzott, így itt ez a kijelentés nem a múltra, hanem csakis egy a jövőben bekövetkező eseményre utalhat. Ez látható a további versekből is:

Ezékiel 6:11 Így szól JHVH Isten: .... Jaj Izrael házának [nem Júda házának] minden gonosz utálatossága miatt, mert karddal, éhínséggel és döghalállal **fognak** elhullani.

Ez nem éppen népszerű üzenet manapság, nem az a fajta hír, amit az emberek hallani kívánnak. Nem véletlen, hogy az átlag hívő soha nem is hallhatja ezt az üzenetet a bővülködést hirdető „tanítóiktól”. A megélhetési, vagy felekezeti próféciaértelmezők pedig mindent megtesznek azért, hogy teljesen más értelmet adjanak ezen prófeciáknak, így teljesen téves időpontra helyezik és más népre vonatkoztatják ezeket az igéket. De a figyelmeztetés magától az igaz Istentől jön, szavai biztosak, a leírtak be fognak teljesezni, és népe úgy hirdeti meg, ahogyan az ki lett mondva. Figyeljük csak meg az események időzítését. Mindez akkor történik, amikor:

Ezékiel 7:2-3 2 Emberfia, így beszélj: Ezt mondja JHVH, az Isten Izrael földjének: **Itt a vég!** **Eljött a vég** az ország négy szélére. 3 Már **rád tört a vég**. Rád zúdítom haragomat, hogy útjaid szerint ítélkezzem, és számon kérjem tőled minden szégyenletes tettetted.

Ezékiel 7: 12 Eljön az idő, közel a nap! Aki vesz, az ne örüljön, s aki elad, az ne szomorkodjék, mert a harag mindenkire rátör.

Ezékiel 7:17 Minden kéz ellankad, s minden térd szétfolyik, mint a víz.

Ez Izrael megítélésének napján történik, a végidőkben, amelyről több próféta is beszélt:

Ézsaiás 13:6,8 6 Jajgassatok, mert **közel JHVH napja!** Mint pusztító hatalom közeleg a Mindenhatótól... 8 Mindnyájan megremegnek, görcs és fájdalom fogja el őket, s úgy gyötrődnek, mint a vajúdo asszony. Rémműlten néznek egymásra, míg arcuk a láz pírjától lángol.

Igen, JHVH haragjának napja, amely még mindig előttünk áll, bár ma már a nem túl távoli jövőben! Amikor Izrael gazdagsága és jóléte nem fogja megmenteni őket a harag és ítélet napján:

Ezékiel 7:19 Ezüstjüket az utakra szórják, az aranyat meg szemétnak tartják. Nem tudják velük éhségüket csillapítani, gyomrukat megtölteni, mert bűnbe vitték őket.

JHVH haragjának napjáról Szofóniás próféta Ezékiel szavaihoz hasonlóan, ekképp jövendöl:

Szofóniás 1:14-15 **14** Közel van már JHVH napja, közel bizony, hamarosan elérkezik. Mily szörnyű kiáltás JHVH napján! Mintha harcos hallatna csatakiáltást. **15** Az a nap a haragnak a napja, a szorongatásnak és a gyötremnek a napja, a pusztításnak és a fosztogatásnak a napja, a sötétségnek és a homálynak a napja, a felhőknek és a komor fellegeknek a napja. ...

Szofóniás 1:17-18 **17** Veszedelmet hozok az emberekre, botorkálnak majd, mint a vakok, [mert vétkeztek JHVH ellen]. Vérük kiloccsan, mintha por volna, holttestük, mintha szemét. **18** Ezüstjük, aranyuk nem mentheti meg őket. JHVH haragjának napján, féltékenysége tüzeben elpusztul az egész föld, mert megsemmisíti, kiirtja a föld minden lakóját.

Ezek az idézetek egy bizonyos időpontot vázolnak, ami eddig nem teljesedett be soha, és a mi nemzedékünket érinti! Izrael nyakas népeinek büszkesége megtörik, amikor Isten rájuk hozza a legkegyetlenebb népeket, és nem lesz menekülés:

Ezékiel 7:24 **24** Elővezetem a legkegyetlenebb népeket, hadd foglalják el házaikat. Megtöröm a hatalmasok gögjét, és meggyalázzák szentélyeiket.

Ekkor már keresni fogja a nép az igaz próféták szavait, őszintén, szívükből kívánják az igazságot, mert felismerik, hogy a tanítóik hamis üzeneteket hirdettek és becsapták őket, de már túl késő:

Ezékiel 7: 25-26 **25** Rettegés szállja meg őket, keresik a békét, de nem találják. **26** Csapás csapást ér, az egyik hír a másikat követi, látomást követelnek majd a prófétától, de a papok híjával lesznek a törvénynek, s a vének is a tanácsnak.

Az Isten hű szolgálói által hirdetett figyelmeztetést hosszú időn át megvetették, túl későn kapnak észbe. Ez lesz majd az idő, amikor beteljesedik Ámosz próféta szava:

Ámosz 8:11 Íme, jönnek napok – mondja JHVH –, és éhséget bocsátok a földre, éhséget, de nem kenyérré, szomjúságot, de nem vízre, hanem JHVH igéjének hallására.

Igen, aki JHVH szavát akarja hallani, az most hallhatja! Most kell elfogadnia a megtérésre felhívó hangot, és megtérni Istenhez, amíg lehetőséget ad a büntetés előtt. A névleges kereszténység jólfizetett lelkészei már elfordultak Isten törvényétől, és az ellen tanítanak.

Ezékiel 11. fejezete szintén Izrael házához szól (*Ez.11:5*)

Ezékiel 11: 8-10 **8** Félték a kardtól, azért kardot hozok rátok - mondja JHVH, az Isten. **9** Kivetlek a városból, az ellenség kezére adlak benneteket, és ítéletet tartok fölöttetek. **10** Kard élén hulltok el ...

Mikor teljesedik ez be? Ezékiel ezen kijelentése is a jövőre szól, ami mindaddig nem teljesedett be Izrael házában. De amit Isten kinyilatkozott, az pontosan úgy meg is fog történni, és teljesen biztosak lehetünk abban, hogy Izrael háza nemzeti fogságba, száműzetésbe fog kerülni:

Ezékiel 12:11 Mondd: én jel vagyok nektek. Amit én tettem, azt teszik majd ők is: száműzetésbe, fogságba mennek.

Ezékiel 12:13 Kivetem rá hálómat és megfogom kelepccében, **Babilonba viszem, a káldeusok földjére**, de nem fogja látni, hanem meghal ott.

Babilon fogságába, és mi több, a jövőben? Hogyan lehetséges ez, amikor Izrael háza Asszíria fogságába került, majd szétszóródott a földön, Júda háza pedig éppen **ekkor** Babilon fogságában volt!? Ez a prófécia előfeltételezi az elveszett törzsek majdani nemzetekké válását, ahhoz, hogy ebből az állapotból fogságba kerüljenek a végidőkben. Izrael házának ez a messzi jövőre szóló babiloni fogsága a *Jelenések*-ben vázolt Nagy Babilon által fog megvalósulni. Az európai „nagy parázna” és a fenevad, vagyis az egyház-állam szövetségéből álló birodalomkolosszus viszi fogságba Izrael házát. Ez a nemzeti fogság leckeként szolgál az Istenüket elhagyó Izrael számára.

Ezékiel 12:15 Akkor majd megtudják, hogy én vagyok JHVH, ha szétszórom őket a népek közé és szétszélesztem őket idegen országokba.

Izrael szét lesz szórva a népek között, szerte a földön és nemzeti rabságban fognak élni. Ezékiel könyvében számos alkalommal hangzik el az *„akkor majd megtudják, hogy én vagyok JHVH”* – ez mindig Krisztus visszajövetelének idejére vonatkozik, amikor a büntetések után Krisztus visszatér, és visszavezeti Izrael teljes házát eredeti földjükre. Számos egyéb bibliai prófécia vázolja ezeket az eseményeket az Ezékiel könyve mellett, amelyekből tisztán látható, hogy Izrael szétszórva a nemzetek között rabságban él a Messiás eljövetelekor, Aki megszabadítja és visszavezeti őket eredeti hazájukba (v.ö. *Jer. 30:8; Ézs. 10:20-22; Ez. 28:25-26; 36: 22, 24,33-38; 28; 37:16-22*).

Ki fogadja meg a figyelmeztetést? - Az előttünk álló nemzeti fogság

Isten igaz szolgálói csaknem mindig egyedül álltak, a „fősodraton” kívül, akiknek üzenetét Izrael népének nagy többsége ellenezte és elvetette. Sajnos ez nem csak az egykori Izrael esetében volt így, ez ugyan úgy igaz a jelenre vonatkozóan is. A 13. fejezet rámutat korunk népszerű, de hamis tanítóinak megtévesztő és hiábavaló munkájára:

Ezékiel 13:2-6 2 Emberfia, **jövendölj Izrael prófétái ellen**, jövendölj és mondd meg azoknak, akik maguktól jövendölnek: Halljátok JHVH szavát! 3 Ezt mondja JHVH, az Isten: **Jaj az esztelen prófétáknak, akik saját lelküket követik és semmit sem látnak!** 4 Mint a rókák a romok között, olyanok a prófétáid, Izrael! 5 Nem álltatok be a résbe, nem építettetek falat Izrael háza számára, **hogy erősen tartsa magát a harcban JHVH napján.** 6 Látomásuk csalás, jövendölésük hazugság, amikor ezt mondják: „JHVH mondja”, hiszen JHVH nem küldte őket, mégis azt remélik, hogy a szavuk beteljesedik.

Ez szinte tökéletesen vázolja a mai amerikai és brit karrier-lelkészek munkásságát, akik elvetve az Isten igaz tanításait és parancsolatait, saját elméjük szüleményeit tanítják, Isten szavainak nevezve azokat. Nem állnak a résben, hogy meggátolják Izrael romlását, nem építenek köréjük védőfalat az

igazság hirdetésével, hogy a nemzet elkerülhesse a bukást és ítéletet JHVH napjának eljövetelével! Hazugságokat hirdetnek, amelyek nem teljesezhetnek be, hiába remélik, és ezért nem mennek be az ígéretekbe (*9. vers*). Mert békét és javakat hirdetnek, amikor a romlás és fogság fenyeget:

Ezékiel 13:10 Mert félrevezették népemet, amikor békét hirdettek, noha nincs béke.

Isten nem különleges privilégiumok és kedvezmények élvezetére választotta ki népünket, hanem szolgálatra, és arra, hogy az általa levetett igazságos életmódot példázzuk a nemzetek számára; és mindebben könnyűnek találtattunk nemzeti szinten, szégyent hozva Isten nevére (*Ez. 22:16*). Noha figyelmeztető példaként állnak előttünk az ősi izraeliták, akiktől Isten minden alkalommal elfordult, amikor elhagyták vezetését, elvetették parancsolatait és rendeleteit, hogy a pogányok szokásai szerint éljenek. Ma ugyanez történik, áltatjuk magunkat, amikor „kereszténynek” nevezzük magunkat, miközben olyan pogány szokásokat és gyakorlatokat tartunk meg, mint pl. a Karácsony ünneplése. Az ókori Izraelt Isten rabságba vitte mindezekért a dolgokért, ha nem tanúsítottak őszinte bűnbánatot és tértek meg útjaiktól. Ne gondoljuk azt, hogy időközben megváltozott Isten!

Ezékiel felrója Izrael bűneit, a szokásokat és gyakorlatokat, amelyek szépek, jók és elfogadhatók a mi szemünkben, de ellentmondanak Isten parancsolatainak, és utálatosságok a szemében. Ezek egy részét a 8. fejezetben láthatjuk, többet pedig a 22. fejezetben, ahol a súlyos szociális illetve társadalmi igazságtalanságok mellett a bálványimádat bűnei is szerepelnek, mint a bukás okai:

Ezékiel 22: 8 Szent dolgaimat megveted, és szombatjaimat megszeged.

Ezékiel 22:12 Megvesztegetésül ajándékot fogadnak el benned, hogy vért ontsanak, uzsorakamatot és ráadást fogadsz el, erőszakkal kifosztod embertársadat, rólam pedig elfeledkezel - mondja JHVH, az Isten.

Ezékiel 22:15 Szétszórlak [jövő időben, nem múlt időben] a népek közé, szétszélesztelek a népek közé, elsőpröm a tisztátalanságot, amely benned van.

A nemzeti fogság tehát Izrael megtisztítását, megtérését fogja eredményezni.

A *23-24 fejezetek* lényegében egy példázatban vázolják fel Izrael és Júda hűtlenségét. A *25-32 fejezetek* pedig az Izraellel kapcsolatban álló pogány nemzetek elleni próféciák. A *33:11-től* Ezékiel visszatér Izrael házának intéséhez.

Ezékiel 33:11 Térjete meg, térjete le gonosz utatokról! Miért akartok meghalni, **Izrael háza?**"

Ez a fejezet tartalmazza az őrálló üzenetét:

Ezékiel 33:7 Emberfia, örnek állítottalak **Izrael háza mellé**, hogy halld számból szavaimat és közvetítsd intelmeimet.

Ez az üzenete hozzánk lett intézve, és mai Izrael házána népeihez szól, elsősorban az USA és Britannia lakosságához, de kiterjed Izrael teljes házára, beleértve a többi elveszett törzset és Júdat is. A figyelmeztetéssel Ezékiel lett megbízva, ő jegyezte le számunkra, de ma Isten hű szolgálói hirdetik, illetve kiáltják tovább, azok, akiknek ki lett nyilvánítva mindennek a jelentősége. Isten adjon erőt hozzá, hogy képesek legyünk hűségesen és erővel véghezvinni ezt a komoly és súlyos feladatot.

A 34. fejezetben Isten újra Izrael pásztorai (korunk „lelkészei”, pásztorai) ellen szól, akik magukat hizlalják, gazdagítják, hatalmaskodnak a nyáj fölött, amely igaz vezetés nélkül szétszóródik és tévelyeg. A pásztorok azt tanítják, amit az emberek hallani kívánnak (v.ö. *2Tim. 4:3-4*), hogy megélhetést és gazdagságot szerezzenek maguknak.

A hamis pásztorok kemény ítélet alá esnek, mert miattuk, illetve a hamis tanításaik miatt kerül Izrael fogságba, és Isten a Maga kezébe veszi igaz nyájának terelését:

Ezékiel 34:10-13 10 Ezt mondta JHVH, az Isten: A pásztorok ellen fordulok, és kiviszem kezükből nyájamat és véget vetek pásztorságuknak. A pásztorok nem legeltetik többé magukat, kiragadom torkukból juhaimat, és nem falhatják fel őket többé. 11 Ezt mondja azért JHVH, az Isten: Nézzétek, magam gondoskodom nyájamról, és magam ügyelek rájuk. 12 Amint a pásztor szemlét tart nyája fölött, amikor elszéledt juhai között van, én is szemlét tartok juhaim fölött, amelyek azon a napon [Izrael ítéletének napján] szétszóródtak. **Visszahozom őket mindenünnen, ahová a felhő és sötétség napján szétszóródtak.** 13 **Hazahozom őket a népek közül, összegyűjtöm őket az országokból és hazavezérelem őket. Izrael hegyein legeltetem őket [az igazság szellemi eledelével], a völgyekben és az ország lakott tájain.**

A visszatérő Krisztus fogja megmenteni népünket, nem csak Babilon testi fogságából, hanem magából a babiloni szellemiség fogságából is, vagyis a tévtanoktól, az Isten szavának ellentmondó, „kereszténynek” nevezett pogány vallásgyakorlatoktól és hitelméletektől. Izrael újra megszabadul egy hatalmas nemzeti fogságból, amikor „*kinyújtja JHVH másodszor is kezét, hogy visszahozza népe maradékát*” (*Ézs. 11:11*). Ekkor végre le fog hullani a lepel a szemükről, nem lesznek többé vakok a szellemi igazságokat illetően, és egész Izrael megmentetik (*Róm. 11:25-26*), beleértve Júdat is. Röviden: eljön Isten országlása. A nép nem fogja saját útjait járni többé, hanem Isten vezetését követi. Nem fogják törvényét megvetni, és példázzák azt a nemzetek előtt, ahogyan Isten szándékában volt. „*Mert Sionról jön ki majd a törvény és Jeruzsálemből JHVH szava*” (*Mik. 4:2-3*). A nemzetek megismerhetik a békéhez vezető utat.

A 36. fejezet vázolja Izrael nemzeteinek helyreállítását:

Ezékiel 36:1,4,8,10-11 1 Te meg, emberfia, jövendölj Izrael hegyeiről ... 4 azért, Izrael hegyei, halljátok JHVH-nak, az Istennek a szavát! Ezt üzeni JHVH, az Isten a hegyeknek és a halmoknak, a szakadékoknak és a völgyeknek, a pusztuló romoknak és a kihalt városoknak, amelyeket kifosztottak és csúfoltak a szomszéd népek. ... 8 Ti meg, Izrael hegyei, sarjasszatok ágakat és teremjeteke gyümölcsöt népemnek, Izraelnek, mert hamarosan

visszatér! ... **10** Megsokasítom rajtatok az embereket és Izrael egész házát. A városokat lakják majd, s a romokat újra fölépítik. **11** Megszaporítok rajtatok embert és állatot, hogy sokasodjanak és legyenek termékenyek. Lakottá teszlek benneteket, mint azelőtt voltatok, és jót tesztek veletek, többet, mint azelőtt, és megtudjátok, hogy én vagyok JHVH.

Igen, Izrael megpróbált maradéka végre visszatér, de nem a mai jóléti államaikból áttelepítve, nem a mostani USA és Britannia befolyásos nagyhatalmi pozíciójából, nem dicsőséges győzedelmes háború után, hanem a nemzetek közötti szétszóródásból, rabságból és szenvedésből megmentve. A Biblia minden egyes próféciája hasonló képet ad Izrael egybegyűjtéséről és hazájukba való visszatelepítésükről, ami csak Krisztus megjelenésével történik meg.

Izrael két házának újraegyesülése

A *37. fejezet* egy nagyon fontos fejezete Ezékiel könyvének. Az első rész a „csontok mezejét” vázolja, ami duális jelentőséggel bír. Egyrészt rámutat Izrael népének „nemzeti feltámadására”, azaz a rabszolgasorsból történő szabadulásra és a szétszórtságból való helyreállítás „újjászületésére” Isten választott népeként. Emellett rámutat a szellemi újjászületésükre is, ugyanis ekkortól a Szent Szellem vezetése és az Újszövetség megkötése által ők is az új természetet adó szellemi életnek élhetnek. Vagyis – az ekkor már megdicsőült egyház mintájára – ők szintén eljutnak a szövetség örökre szóló szellemi fázisához (lásd **Az Isten Szövetsége** című írást).

Megjegyzés: A fentieket egészítsük ki azzal, hogy Izrael és az egyház igazai ugyancsak Krisztus eljövetelekor támadnak fel örök életre.

A *15. verssel* kezdődően következik egy rendkívül fontos tényt feltáró rész, Izrael és Júda házáinak, vagyis az elveszett izraelita törzseknek és a zsidóknak az újraegyesítéséről! Amint az az Isten Gyülekezeteiben közismert, a Salamon után két ágra szakadt, és a történelem folyamán végig különálló izraelita ágazat – Izrael és Júda – csak ekkor egyesül újra Krisztus alatt:

Ezékiel 37: 15-17 **15** JHVH szózatot intézett hozzám: **16** Te, emberfia, fogj magadnak egy darab fát és írd rá: **“Júda és Izrael fiai közül, akik veled tartanak** [Júda, Benjámin és Lévi töredékeivel].” Aztán fogj egy fát és írd rá: **“József, Efraim fája és Izrael egész háza, aki csak veled tart.”** [a József törzsei által dominált elveszett törzsek] **17** Aztán illeszd össze az egyiket a másikkal egy fává, legyenek egygyé kezdedben.

Izrael és Júda népeinek nagy része csak ekkor fedezi fel az önmagukkal, eredetükkel kapcsolatos nagy igazságot, mert Isten ekkor megnyilvánítja számukra az izraelita nemzeti azonosságukat. Ezt az igazságot ma csak nagyon kevesen ismerik, jelenleg kis kivétellel csupán a zsidók azonosságát ismeri a világ. Ekkor ez a tudatlanság végleg elmúlik:

Ezékiel 37:18-20 **18** Ha akkor néped fiai azt mondják neked: "Nem árulnád el, **mit akarsz ezzel mondani**", **19** ezt feleld nekik: Ezt mondja JHVH, az Isten: Nézzétek, fogom **József fáját, amely Efraim kezében van, meg Izrael törzseit, amelyek veled tartanak, és melléjük teszem**

Júda fáját, és egyetlen fát alkotok belőlük, hogy egyé legyenek kezemben. 20 A fadarabok, amelyekre írsz, legyenek a szemük előtt a kezében ...

A nemzetegyesítés csak a fogságból való szabadulásuk után következik be, tehát a Krisztus által történő egybegyűjtés **után** történik majd meg:

Ezékiel 37:21-23 ²¹ Ezt mondja JHVH, az Isten: Lám, **kiragadom Izrael fiait a népek közül, ahová elhurcolták őket. Összegyűjtöm őket mindenhonnan, és a saját földjükre viszem őket. 22 Egy néppé teszem őket országomban,** és Izrael hegyein egy király fogja kormányozni őket, és **nem alkotnak többé két népet, és nem oszlanak többé két országra** [Csak ekkortól kezdődően]. ²³ Nem szennyezik be többé magukat bálványaikkal, iszonyatos tetteikkel és bűneikkel. Kiszabadítom őket a hűtlenségből, amelyet elkövettek, megtisztítom őket, és az én népem lesznek, én meg az ő Istenük leszek.

A föld az Ígéret Földje, Izrael eredeti lakhelye, ahol Krisztus megkötötte velük is az örök szövetség szellemi fázisát, (amelyet az Izraelbe oltott pogány választottak hamarabb elnyertek, mint a testi Izrael egésze):

Ezékiel 37:25-26 ²⁵ Azon a földön laknak majd, amelyet szolgáltnak, Jákobnak adtam, s amelyen atyáitok is laktak. Ők is ezen laknak majd, fiaik is, fiaik fiai is, mindörökre, és szolgálom, Dávid lesz a fejedelmük mindörökre. ²⁶ A béke szövetségét kötöm velük, s ez örök szövetség lesz (v.ö. Jer. 31:31). Megerősítem és megsokasítom őket, és felállítom közöttük szentélyemet, örök időkre.

Izrael letört ágai visszaolttatnak a saját olajfájuk gyökerébe, elnyerve az ígéretek teljességét. A helyreállított nemzet újra élvezheti Isten jelenlétét, majd gyarapodni, gazdagodni kezd, áldások és békesség közepette.

Megjegyzés: Ez az a tény, amit az ún. keresztény cionisták leginkább képtelenek megérteni: Nincs helyreállítás a két izraelita ágazat teljes megtérése, újraegyesítése és az újszövetség felvétele előtt. Ebből következően a jelenleg „Izrael állama”-ként ismert állam az NEM a helyreállított Izrael!

Izrael békességben, a Szentföldön helyreállítva él

Figyeljük csak meg a történet folyamatát, az események időrendi sorrendjét: a próféta először vázolja a nemzet bűneit, figyelmeztet az azt követő katasztrófákra (háború, invázió és fogság), végül bemutatja a szétszórtság állapotából való egybegyűjtést Krisztus által, Aki akkor helyreállítja Izrael népének jólétét. Láttuk, hogy a fogságból való szabadulásuk után Izrael és Júda addig különálló két házát egyesítette, majd helyreállította őket egykori hazájukban, a Szentföldön. Ekkor, Krisztus közvetlen irányítása alatt, a leckéket megtanulva, végre betöltik Isten törvényét, amiért újra áldásokat élveznek és gyarapodni kezdenek. És ezzel a képpel értünk el a *38. fejezethez!* Ez a fejezet további folytatása az eddigieknek. Láthatjuk, Izrael már békében él, mint „*olyan ország, amely megszabadult a kardtól*” (Ez. 38:8). És mint egy olyan ország, „*ahol nincsenek erődök, akik mindnyájan biztonságban érzik magukat. Mindannyian falakkal nem védett városokban laknak, se záruk, se ajtajuk*” (Ez. 37:11). Az addig hosszú időn át kietlen

területek, „amelyeket ismét laknak, és a nép, amely a többi nép közül gyűlt egybe, birtokot és vagyont szerez és a föld köldökén lakik.” (Ez. 37:12). Ahol az áldások miatt „ezüstöt és aranyat, nyájakat és vagyont, és bőséges zsákmányt” (Ez. 37: 13) lehet találni.

A fejezet első mondatai részben ismétlik Izrael hazakerülését és gyarapodását, részben rámutatnak a Krisztus vezetése alatti állapotokra. Tehát itt, a 38. fejezetben egyáltalán nem a jelenlegi Amerikai Kontinens, vagy a Brit Nemzetközösség gazdagsága és területei ellen intézett támadásról van szó, hanem a már ősi földjükre, egykori hazájukba a Szentföldre visszakerült törzsek megtámadásáról, a Millennium kezdetén. **Sokak feltételezése ellenére nem vázolhatja a jelenlegi, zsidó kézben lévő Izrael államot sem, hiszen ott sem béke, sem biztonság nincs, nem beszélve a Messiás jelenlétéről.** Ez nem véletlen, mert ez a prófécia félreérthetetlenül csak Krisztus visszatérése után fog beteljesedni! Semmiképpen sem az előtt. Miután az egész világ gazdasága összeomlott a világméretű háborúban és pusztulásban, Izrael újra gyorsan gyarapodni kezd a Messiás uralma alatt, s erre a gazdagságra vetnek szemet a keleti népek szövetségei.

Kihívás Krisztus uralma ellen

Bármennyire meglepően vagy hihetetlenül is hangzik sokak számára, a tény az, hogy ez az invázió Krisztus visszatérése után fog megtörténni. Az egy téves elképzelés, hogy Krisztus megjelenésével azonnal, automatikusan és „egy csapásra” megoldódik minden emberi probléma. Sokan úgy gondolják, hogy az emberek minden további nélkül alávetik magukat Krisztus vezetésének, hiszen milyen erő, milyen hatalom merne ellenállni az isteni uralomnak. Az emberek és a nemzetek azonban nem változnak meg egyik napról a másikra. Még a választott, Isten szavát bíró Izraelnek is csak maradéka kerül haza a nemzeti katasztrófák és a csaknem teljes kipusztulás után. Bizonyos pogány népek, amelyek a történelem során soha nem ismerték Istent, sok esetben még hallásból sem, erő, vagy „vasvessző” által lesznek alávetve a királyságnak. Az európai fenevad birodalmához tartozó népek ellenállását pl. abban a hatalmas csatában semmisíti és töri majd meg Krisztus, amit legtöbbször az „Armageddoni csataként” ismernek. De az eurázsiai, távol-keleti és délkelet-ázsiai nemzetek hatalmas embertömegei addig még nem lettek alávetve az isteni uralomnak. Ezek a vad keleti hordák, Góg, Magóg, és szövetségeseik majd csak ebben a háborúban kerülnek ítélet, és megtérést eredményező feddés alá.

Góg, Magóg, és a velük szövetséges népek

A Magóg országából való Góg fejedelem alatt álló nemzeteken a Balti-tengertől a Csendes-óceánig fekvő végeláthatatlan észak-oroszországi területek népeit kell érteni. Rós a fehér oroszokat jelöli Mesek a „nagyoroszok” nyugati ágazata, Moszkva róluk és általuk lett megnevezve, **Tubál** a „nagyoroszok” keletibbi ágazata pedig az ugyancsak róluk megnevezett Tobolszk körül telepedett meg. A velük tartó népek között ott találjuk még Gómert, Tógarmát és a Góg-Magóg párost. Az 1Mózes 10:2-3 verseiből láthatjuk, hogy ezen népek mindegyike Jáfetnek, a keleti népek ősapjának az utódaiból tevődik ki. Velük tart még Etiópia és Pút, akik pedig Kám utódai. Az

Ezékiel 38 tehát részletesen bemutatja azokat a nemzeteket, amelyek ebben a hatalmas invázióban részt fognak venni. Az idevonatkozó ismeretek birtokában ezek a népek viszonylag könnyen beazonosíthatók a mai nemzetek között. Amikor Isten országlása megkezdődik Krisztus uralma alatt a föld geográfiai középpontjában (köldökén) fekvő Jeruzsálemben, és a választott nép

áldásokkal telve gyarapszik, ez a hatalmas eurázsiai szövetség kísértésbe esik: „rossz gondolatai támadnak és gonosz terveket fog szőni” (Ez. 38:10), hogy javaikat elzsákmányolják. A földet nem sokkal korábban pusztította fel egy hatalmas világégés, így még minden gazdaság romokban hever. A keleti népeknek a fenevad ellenes háborúját túlélő elemei kiegészítve a frissebben besorozott katonai erőkkel fergeteges támadást indítanak a már békében élő izraeliták ellen:

Ezékiel 38:9 De te felvonulsz, betörsz, mint a fürgeteg minden csapatoddal és a veled levő sok néppel, olyan leszel, mint a földet beborító felhő.

A támadó seregek mint a szélvész özönlenek a védtelen népre, vélhetően egy olyan hatalmas légierő kíséretében, amelynek árnyékba beborítja a földet, mint a felhők. Izrael népe fegyvertelenül, „békében és biztonságban lakik”, de korántsem védtelenül. Isten maga a szerzője ezeknek az eseményeknek:

Ezékiel 38:14-16 14 Azért profétálj, emberfia, és mondd meg Gógnak: Így szól az én Uram, JHVH: Azon a napon, amikor megtudod, hogy népem, Izrael, biztonságban él, **15** eljössz lakóhelyedről, a messze északról sok néppel együtt, akik mind lovakon nyargalnak; nagy sereg ez, roppant haderő. **16** Úgy vonulsz föl népem, Izrael ellen, mint a földet beborító felhő. **A későbbi napokban hozlak el téged országom ellen, hogy megismerjenek engem a népek, amikor szemük láttára megmutatom rajtad, Góg, hogy szent vagyok.**

A háború célja tehát az, amire már korábban is rámutattunk. Hogy Isten megszentelje magát a támadó Góg népeiben, vagyis megmutassa nekik, megismertesse velük önmagát, hogy Ő JHVH, az Isten.

Izrael ekkor már nem fog harcolni, nem fog fegyvert fogni. Népünk végre megtanulta, hogy Isten vívja meg a harcainkat!

Ezékiel 38:18,21-23 18 De majd azon a napon, amelyen megérkezik Góg Izrael földjére - így szól az én Uram, JHVH -, haragra lobbanok. ... **21** Akkor ellene hívom minden hegyemen a kardot - így szól az én Uram, JHVH -, mindenki kardja a társa ellen fordul majd. **22** Megbüntetem dögvésszel és vérontással. Ömlő záporosót, jégesőt, tüzet és kénkövet hullatok rá és csapataira, a vele levő sok népre. **23** **Így mutatom meg, hogy nagy és szent**

vagyok, és megismertetem magamat a sok néppel, és megtudják majd, hogy én vagyok JHVH.

Igen, Izrael ekkor már megtért, ismeri és elfogadja Istenét, de a keleti pogány népek tömegei mindaddig nem fogják meg és elismerni Istent, még Krisztus helytartói királyságának kezdetekor sem. Ennek az eseménynek a következményei fogják végre rávezetni ezeket a nemzeteket arra, hogy megismerjék JHVH nevét, és elfogadják uralmát.

A 39. fejezet további részleteket elárul ennek a háborúnak a kimeneteléről, amint Krisztus természetfeletti erővel elpusztítja a támadó seregek öthatodát. A kezdő sorok itt is felelevenítik a biztonságban élő Izrael állapotát, Isten kezét az események irányításában, majd a támadók pusztulását, és magát a célt, hogy mindez miért történt (*Ez. 39:1-8*). És végül Isten újra rámutat az összképre, a hazatelepített Izrael sorsának végleges jóra fordulására, Krisztus uralma alatt:

Ezékiel 39:25-29 25 Ezért így szól az én Uram, JHVH: Most jóra fordítom Jákób sorsát, és irgalmas leszek Izrael egész házához, mert féltő szeretetre indulok szent nevemért. 26 Akkor elfelejthetik gyalázatukat és mindazt a hűtlenséget, amit ellenem elkövettek. Biztonságban laknak földjükön, és senki sem rettentí őket. 27 **Visszahozom őket a népek közül, és összegyűjtöm őket ellenségeik országaiból**, és így mutatom meg rajtuk a többi nép szeme láttára, hogy szent vagyok. 28 Majd megtudják, hogy én, JHVH, Istenük voltam akkor is, amikor fogságba vittem őket a népek közé, mert összegyűjtöm őket földjükön, és nem hagyok ott közülük senkit. 29 Többé nem rejtem el orcámat előlük, mert kiöntöm lelkemet Izrael házára - így szól az én Uram, JHVH.

Többszörösem ismételve és végig következetesen láthatjuk az események sorrendjét. Izrael háza nemzeti fogságból, ellenségeik országaiból kerül vissza hazájába, nem az USA-ból és a Brit Nemzetközösség földjeiről, és nem Krisztus visszatérése előtt.

A 40. fejezettel kezdődően a könyv végéig már az igaz, ideális teokratikus uralom részletei vannak bemutatva. Egy valóban új világrend, isteni kormányzat alatt, annak állandó és maradandó intézményeivel, amelyek hűen tükrözik az elrendelt ideális kapcsolatot Isten és ember között.

A történelem e pillanatában egyelőre még ott tartunk, hogy továbbra is figyelmeztessük Izrael népeit ezeknek a hozzájuk szóló próféciáknak a beteljesedésére, hogy ha lehet, ne érje őket teljesen váratlanul az eljövendő vihar. Kiáltanunk kell a felhívást: „fussatok ki Babilonból!” Hogy legyenek, akik megtalálhassák Istenüket már most, és befogadhatják az igazságot, és megtérhessenek, hogy az Isten gondviselése alá kerüljenek (v.ö. *Zsolt. 91*). És azért, hogy így Isten Szellemével betöltött engedelmes életet élhessenek, törvényeit, rendeleteit megtartva, s ezáltal felkészíthessék magukat arra, hogy uralkodók és tanítók lehessenek Krisztus hamarosan eljövő királyságában! **ÁMEN!**

